

สอนเขียนโปรแกรม (รู้จักคอมพิวเตอร์เบื้องต้น)

โดย อาจารย์อารยา โปธิสรณ์

ก่อนอื่นต้องขอสวัสดิ์นื่องๆที่มาใหม่ เข้ามาเป็นลูกพระวิษณุแห่งมหาวิทยาลัยอุบลฯ ก่อนที่จะมาถึงหน้านี้นื่องๆคงอ่านเนื้อหาสาระมาเทียบเลขคงเหนื่อยใจที่จะอ่านเรื่องที่พี่มาร์จะสอนแ่อยู่แล้ว เพราะงั้นพี่มาร์จะพาเขียนโปรแกรมแบบครึ่งชั่วโมงได้พื้นฐานไปเขียนโปรแกรมได้เลยดีกว่า งานนี้พี่มาร์จะไม่เน้นที่ภาษาใดภาษาหนึ่งแต่จะให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และการเอามันมาใช้งานในเชิงวิศวกรรมมากกว่า ทั้งนี้เขียนโปรแกรมภาษาใดนั้น นื่องๆต้องรอดูว่าอาจารย์สาวจอมโหดแห่งภาคไฟฯ จะเลือกภาษาอะไรมาให้บ้าง เรียนกันตอนลงวิชาอันเลื่องชื่อ Com. Programming

คอมพิวเตอร์นั้นสำคัญไฉนในการเรียนวิศวกรรม ภาคไหนๆก็ได้ใช้คอมพิวเตอร์ทั้งนั้น และส่วนมากก็ใช้คอมพิวเตอร์ที่ใช้ระบบปฏิบัติการ Windows XP หรือรุ่นใหม่มกกว่านั้นก็คือ Longhorn พี่มาร์จะเรียกพวก Windows ของ Microsoft ว่าระบบปฏิบัติการ เพราะถ้าไม่มีระบบนี้แล้วคอมพิวเตอร์ของเราๆท่านๆก็จะเป็นกล่องเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่ทำอะไรไม่ได้เลยนอกจากมีแสงกะพริบวิบวับ และมีข้อความขึ้นมาดำที่หน้าจอ เพราะงั้นเมื่อมีเครื่องคอม ก็ต้องมีระบบปฏิบัติการให้กับมันซะ บางคนก็จะเรียกมันหรุๆว่าโอเอส มาจาก Operating System เจ้าคะ

ทีนี้มีระบบปฏิบัติการแล้วเราก็ต้องมีโปรแกรมประยุกต์เอาไว้ใช้ทำการบ้านส่งคุณครู ชุดโปรแกรมประยุกต์คู่ใจของ Windows ก็คือ Microsoft Office ชื่อมันก็บอกอยู่แล้วว่ามันใช้งานเกี่ยวกับออฟฟิศ ที่แปลว่าสำนักงาน สำนักงานเค้าทำไรกันน้อโปรแกรมชุดนี้มันช่วยได้ ได้แก่พิมพ์งาน ตารางคำนวณ ฐานข้อมูล งานนำเสนอ ที่เอาไว้ช่วยชีวิตเวลาไปรายงานหน้าชั้นน้นเอง MS-Office ประกอบไปด้วย Word, Excel, PowerPoint, Access และ Outlook เป็นพื้นฐาน พิมพ์การบ้าน รายงานส่งครูก็ใช้ Word เลย ถ้าทำตารางคำนวณก็..นี่เลย Excel ช่วยได้ ถ้าต้องไปรายงานหน้าชั้น ซึ่งในมหาลัยเนี่ยะเค้าเรียกว่าพรีเซนต์ (Present) ก็ต้องใช้ PowerPoint มาช่วย ที่เหลือเป็นของพวกเขียนเรายังไม่ว่ากันตอนนี

เอ...มันก็มีโปรแกรมตั้งเยอะตั้งแยะให้เราใช้ ทำไมเราต้องมาเรียนเขียนโปรแกรมอีกละเนี่ยะ แล้วเรียนจบเรา จะเขียนโปรแกรมแบบ MS-Office ได้เลยอะเปล่า อันนี้พี่มาร์บอกได้เลยว่าไม่มีทาง เอาแคเขียนให้มันบวกลบคูณหารกันก็เขียนกันหุตบแล้วจ้า อาจารย์จอมโหดภาคไฟเค้าจะสอนให้พวกเราเขียน โปรแกรมคำนวณ โจทย์ปัญหาต่างๆ ที่มันต้องทำซ้ำๆ หรือมันต้องตรวจสอบเงื่อน ไขก่อนทำ หลังทำ ซึ่งมันเป็นวิธีการหาคำตอบในเชิงวิศวกรรมทั้งสิ้น เป็นพื้นฐานแท้ๆของงานวิศวกรรมเลยแหละ โอ้ววิชาคอมโปรแกรมเลยเป็นวิชาพื้นฐานที่นื่องต้องลงกันตอนปีหนึ่ง เพราะขึ้นปีแก่ๆไป อาจารย์ในภาควิชาต่างๆก็ชอบจ้ง สั่งการบ้านให้ไปเขียนโปรแกรมมาส่ง แล้วยังบอกอีกนะว่าภาษาอะไรก็ได้ งั้นเขียนภาษาไทยเลยเป็นไร... อ้าว..ไม่ใช่นะจ๊ะ อาจารย์เค้าหมายถึงภาษาเขียนโปรแกรม

คอมพิวเตอร์นี้จริงๆมันโง่งนะ รู้จักแค่เปิดกับปิด ศูนย์กับหนึ่ง เพราะรากฐานการประกอบเครื่องมันทำมาจากหลอดไฟ หรือทรานซิสเตอร์นั่นเอง ไฟมีติดมีดับ ถ้ามีหลายๆ หลอด ก็สร้างรูปแบบของการคิดค้นได้หลายรูปแบบเลยนำมาสร้างเป็นคอมพิวเตอร์ เพราะงั้นโดยพื้นฐานที่สุดแล้วภาษาเครื่องของคอมคือศูนย์หนึ่ง หรือเลขฐานสองนั่นเองเจ้าคะ ทีนี้เราอยากให้อคอมบวกเลขให้เราโดยสั่งมันเอง (ไม่ใช่เรียกโปรแกรม Calculator ขึ้นมาใช้นะยะ) เรายก้จำเป็นต้องสั่งด้วยภาษาเครื่อง 0101010011000101010101010101010101 รีเปล่า? โอพระเจ้าจอร์จ แล้วเราจะมานั่งจำไอ้ 0101 นี้เข้าไปได้ไง

คนก็เลยคิดหาภาษาที่เหมือนภาษามนุษย์มากที่สุดมาเขียนเป็น โปรแกรม แล้วใช้ตัวแปลภาษาช่วยแปลให้เป็นภาษาเครื่อง เพื่อให้เครื่องมันเข้าใจว่าโปรแกรมที่เราเขียนนั้นมีจุดประสงค์อันใดนั่นเอง หลังจากที่คอมเข้าใจเรา เธอก็จะทำงานตามที่เราสั่ง

หน้าที่ของเรานี้ก็คือเขียนโปรแกรมในภาษาที่ใกล้ภาษามนุษย์ เรียกว่าภาษาเขียนโปรแกรม มีหลายภาษามากเลย ได้แก่ C, Basic, C++, Java, Fortran, Perl เยอะแยะไปหมด เราเขียนโปรแกรมภาษาไหนเราก็ต้องเขียนกฎไวยากรณ์ของภาษานั้น เหมือนเราพูดภาษาอังกฤษก็ต้องพูดให้ถูกแกรมมันนั่นเอง เพราะไอ้เจ้าตัวแปลภาษามันขี้ฟ้อง ถ้าเราเขียนผิดมันจะฟ้องทันทีและโปรแกรมของเราถูกแปลไม่ผ่านก็ไม่สามารถนำไปทำงานได้เค้าเรียกว่ารันบ่ได้น้อ...

ไม่ว่าภาษาไหนๆ ไวยากรณ์แบบไหน พื้นฐานมันมีอยู่ว่า ต้องประกาศตัวแปรให้เป็น เอาตัวแปรมาใช้งานได้ แล้วก็รับข้อมูลเข้า แสดงผลข้อมูลออก จบละ...เขียนโปรแกรม มีอยู่แค่นี้จริงๆ

ประกาศตัวแปรทำไม่ต้องประกาศละเนี่ยะ แล้วตัวแปรคืออะไร ตัวแปรก็เหมือนตัวแปรไม่ทราบค่าทางคณิตศาสตร์นั่นแหละเน้องเอ๊ย ไอ้พวก x y ทั้งหลายนั่นแหละ แต่ที่นี้โปรแกรมคอมพิวเตอร์นี่ค่อนข้างฉลาด (ก็คนพยายามเขียนให้มันฉลาดไง) มันเลยตั้งชื่อตัวแปรได้ เช่น myvar, yourvar, ubar อะไรเทือกนี้ พอตั้งชื่อปั๊บเราต้องบอกด้วยนะว่าตัวแปรที่เราให้ชื่อมันเนี่ยะ เราจะเอามันไว้ใช้ทำอะไร อ้าว...เอาละสิ ตัวแปรเอาไว้ทำอะไรหว่า.... มันทำอะไรไม่ได้มากนอกจากเก็บค่า เพราะงั้นเราต้องบอกว่ามันจะเก็บค่าแบบไหน เราเลยต้องรู้จักชนิดข้อมูล

ชนิดข้อมูลที่เป็นพื้นฐานของการเขียน โปรแกรมก็คือชนิดข้อมูลพื้นฐานที่เราใช้คิดเลข หรือพูดจากัน อันนี้ได้แก่ จำนวนจริง จำนวนเต็ม ความจริง ความเท็จ ข้อความ ตัวอักษร หมดละ ชนิดข้อมูลหลักๆมีแค่นี้ละ แล้วทุกภาษาย่อยเน้อมันก็จะตั้งชื่อชนิดข้อมูลครี้อีกกันเลข เช่น

ชนิดข้อมูล	Fortran	Java
จำนวนจริง	REAL	float
จำนวนเต็ม	INTEGER	int
ความจริง ความเท็จ	BOOLEAN	boolean
อักขระ	CHARACTER	Char
ข้อความ	CHARACTER(10)	String

เพราะงั้นทีนี้เวลาอยากได้ตัวแปรมาไว้เก็บจำนวนจริง ถ้าเราพูดกันเป็น Fortran เราเลยต้องบอกว่า REAL :: myvar ถ้าพูดกันเป็น Java เราเลยต้องบอกว่า float myvar; ไอ้เครื่องหมายต่างๆที่เพิ่มมามันเป็นไวยากรณ์ของภาษาที่เราต้องจำนิดๆหน่อยๆ เหมือนเวลาเราพูดต้องมีจะจำนั่นแหละ พอได้ตัวแปรแล้วเราก็ใช้เครื่องหมายอันนี้กำหนดค่าไว้กับตัวแปรของเราเพื่อให้มันเก็บค่าๆหนึ่งไว้ ตามที่เราต้องการ ในโลกนี้ไม่มีอะไรจะเท่ากันมากไปกว่าเส้นตรงสองเส้นขนานกันอีกแล้ว มันคือเครื่องหมายเท่ากับ (=) นั่นเอง ในการเขียนโปรแกรมเค้าใช้เท่ากับสำหรับการกำหนดค่าที่ใช้คำว่ากำหนดค่าก็เพราะว่ามันไม่ได้เท่ากับ เอ...พีมาจริงนี่ ทำนองงงเลย... คือว่ามันกำหนดให้ตัวแปรนี้เป็นค่านี้ ชื่อก็บอกแล้วว่าเป็นตัวแปร มันก็แปรผันได้นะสิ มันเลยสามารถถูกกำหนดค่าใหม่ให้ได้เสมอ เรามาลองกำหนดค่าให้กับตัวแปรที่ประกาศไว้ก่อนหน้าี่ซะหน่อย ถ้าเป็น Java เราก็บอกว่า myvar=20.5; ถ้าเป็น Fortran เราก็บอกว่า myvar=20.5 ดู Fortran สิไม่มีอะไรจะจำเหมือน Java เลยเนอะ ดูเหมือนจะง่ายไม่ต้องจำ

เวลาเอาตัวแปรมาใช้งานก็แสนง่าย เราสั่ง `myvar=myvar+5`; มันจะทำทางขวาก่อนแล้วกำหนดไอ้ทางขวาให้กับไอ้ทางซ้าย เลขส่งผลให้คอมเอา 20.5 ใน `myvar` รวมกับ 5 แล้วกำหนดค่าผลลัพธ์ ในที่นี้ก็คือ 25.5 ให้กับ `myvar` เพราะงั้นหลังจากสั่งคำสั่งนี้ปุ๊บ ค่าใน `myvar` หรือค่าที่กำหนดให้ `myvar` ก็จะเป็น 25.5 นั่นที่

เวลาจะแสดงค่าออกไปที่หน้าจอมันก็ต้องใช้คำสั่งที่หมายถึงการแสดงออกไป หรือการเขียนออกไป เช่น `WRITE`, `PRINT` อะไรจำพวกนี้ ส่วนเวลารับข้อมูลก็จะใช้คำสั่งประเภทอ่านเข้ามาเช่น `READ`, `readLine()` อะไรประมาณนี้ เวลาอ่านเข้ามานี่จำไว้เลยว่าอ่านเข้ามาเฉยๆไม่ได้ อ่านเข้ามาแล้วต้องกำหนดค่าให้กับตัวแปร คือเอาตัวแปรมารับค่าที่เราอ่านเข้ามานั่นเอง อ่านเข้ามาจากไหน ...ก็จากคีย์บอร์ดไงละ คอมพิวเตอร์มันติดต่อกับคนใช้มัน ผ่านคีย์บอร์ดนี่แหละ

เขียนโปรแกรมเสร็จก็ต้องสั่งให้ตัวแปลภาษาแปลโปรแกรมเราซะหน่อย ถ้าแปลสำเร็จเราก็จะสามารถเอาผลการแปลไปรันได้ ถ้าแปลไม่สำเร็จก็แสดงว่าเราเขียนผิดไวยากรณ์ที่ใดที่หนึ่ง ก็ต้องไปแก้ไขแล้วแปลใหม่ ทำอย่างนี้เรื่อยไปจนรันได้และได้ผลตามที่ต้องการ

จริงๆแล้วนอกจากเขียนโปรแกรมแล้ว มันมีโปรแกรมสำเร็จไว้ช่วยว่าที่วิศวกรอย่างเราเยอะเลยนะ เช่น `MatLab`, `Mathematica` อะไรจำพวกนี้ เป็นโปรแกรมช่วยวิศวกรอย่างแท้จริงเลย เพราะช่วยในการคำนวณทางคณิตศาสตร์เยอะเลย ว่าอย่างนี้แล้วน้องๆจะไม่คิดไปหาดาวนโหลดมาใช้เลยหรือ

เอาเป็นว่าน้องๆคงพอได้ไอเดียแล้วแหละ ถ้าอย่างไรมีปัญหาสงสัยเวลาที่เรียนคอมโปรแกรม ก็ไปโพสต์ข้อความถามที่ๆได้ที่ EE Forum นะจ๊ะ ที่มาร์กก็จะแวะเวียนมาตอบเรื่อยๆจ๊ะ ขอให้โชคดีในการเรียนนะจ๊ะ แล้วเจอกันเมื่อชาติต้องการเค้อ...

แนะนำบัณฑิตวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ.ที่ประสบความสำเร็จ

เรื่อง โดย นิรนาม ภาพโดย ผสม สุขคนนท์

ผศ.ดร.ชวลิต ถิ่นวงศ์พิทักษ์ หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล เมื่ออดีต เป็นนักเรียนจากอำเภอจอหอ จังหวัดนครราชสีมา ที่ไม่เคยคิด หรือ ใฝ่ฝันมาก่อนว่าจะได้มีโอกาสเรียนมหาวิทยาลัย ดร.ชวลิต เลือกลงคณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ. เพราะมีญาติอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานี ท่านเล่าให้ฟังว่า สมัยนั้นการเรียนการสอน มีความอึดอัดมาก ส่วนใหญ่ใช้อาจารย์พิเศษ ที่เดินทางมาสอน สัปดาห์ เว้นสัปดาห์ ทำให้นักศึกษาซึ่งมีจำนวนไม่มากสามัคคีกัน เป็นสังคมที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ทุกวันนี้ภายในคณะฯ มหาวิทยาลัย เปลี่ยนแปลงไปมาก เข้าใจว่า เป็นไปตามการเวลาโดยรวมแล้ว เห็นว่าเปลี่ยนไปในทางที่ดี หากแต่เมื่อเปรียบเทียบกับโลกที่หมุนเร็วขึ้น อยากเห็นคณะ และมหาวิทยาลัย เจริญก้าวหน้ารวดเร็วกว่านี้

เกริกศักดิ์ หลักเมือง บัณฑิตวิศวกรรมไฟฟ้า เกียรตินิยมอันดับ ๑ มีภูมิลำเนาอยู่ที่อำเภอตะโหมด จังหวัดพิจิตร การตัดสินใจเลือกเรียนที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ทำให้เกริกศักดิ์ต้องเดินทางไกลและใช้ชีวิตส่วนใหญ่ตลอดเวลาที่ศึกษา ๔ ปี ห่างไกลจากบ้านเกิดและครอบครัว ระหว่างศึกษา เกริกศักดิ์ใช้เวลาว่างทำกิจกรรมหลายอย่าง โดยเฉพาะเป็นสมาชิกชมรมนักประดิษฐ์ ปัจจุบันเกริกศักดิ์ทำงานเป็นโปรแกรมเมอร์ในบริษัทแห่งหนึ่ง ที่จังหวัดภูเก็ต

นิวัติ ถิ่นเกลี้ยง บัณฑิตวิศวกรรมเครื่องกล เกียรตินิยมอันดับ ๑ มีภูมิลำเนาอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งนิวัติ เลือกที่จะศึกษาต่อในกรุงเทพฯหรือในสถาบันอุดมศึกษาที่ใกล้เคียงก็จะเดินทางไม่ไกลนัก แต่นิวัติเลือกที่จะเดินทางไกลไปเรียนถึงคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จนประสบความสำเร็จอย่างงดงาม สมความตั้งใจ

ยุพา วงศ์คำลือ บัณฑิตวิศวกรรมอุตสาหกรรม เกียรตินิยมอันดับ ๒ มีภูมิลำเนาอยู่ที่อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย ปัจจุบันเป็นวิศวกรการผลิตในโรงงานแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ยุพาเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างของบัณฑิต ที่ต้องเดินทางจากภูมิลำเนาไกล เพื่อศึกษาที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และในที่สุด ก็ประสบความสำเร็จ ตามความปรารถนา

Khamphanh เป็นบัณฑิตชาวต่างชาติ สำเร็จการศึกษาจากภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ. ปัจจุบันเป็นอาจารย์อยู่ที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติ ณ เมืองเวียงจันทน์ สาธารณประชาธิปไตยประชาชนลาว และกำลังจะศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งในประเทศไทย

บัณฑิตทั้ง ๓ รายนี้ เป็นเพียงตัวอย่างของบัณฑิตทั้งหมด ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในหลายจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภูมิภาคอื่นๆ ซึ่งตัดสินใจเลือกเรียนที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และในที่สุด บัณฑิตเหล่านี้ก็ฝ่าฟันอุปสรรค สำเร็จตามหลักสูตรและแยกย้ายกันไปประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อตามแต่โอกาส หรือ ตามแผนชีวิตของแต่ละคน จังนับได้ว่า บัณฑิต ทุกคนเป็นความภาคภูมิใจของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และเป็นตัวอย่าง อันดีแก่นักศึกษารุ่นน้องๆ สืบไป.....

ลองย้อนกลับไปดูตัวอย่างบัณฑิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ. ที่ประสบความสำเร็จในอดีตใกล้ ๆ ตัวท่าน
อีกก็ได้ เช่น ดร.ชวลิต ถิ่นวงศ์พิทักษ์ ผ.ศ. ดร. อัมไพศักดิ์ ที่บุญมา ดร.สุขอังคณา ลี อาจารย์กิตติมา ศิลปษา อาจารย์
จรรยาพร แสนทวีสุข และอาจารย์ธเนศ ทับแก้ว เป็นต้น ท่านก็น่าจะเพียงพอแล้ว สำหรับคำว่า อยู่อย่างมีความหวัง
หวังที่จะประสบความสำเร็จในช่วงเวลาที่ไม่ยาวนานนัก นับต่อจากนี้

แนบงานวิชาการ กิจกรรมนักศึกษาและกิจการพิเศษ คณะวิศวกรรมศาสตร์

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและกิจการพิเศษ

ก่อนอื่นผมขอแสดงความยินดีกับนักศึกษาใหม่ ประจำปีการศึกษา 2548 (Gear 18) ทุกคน การเป็นนักศึกษาใหม่นั้นมีความหมายหลายประการด้วยกันที่สำคัญที่สุดเห็นจะเป็น ความหมายในแง่โอกาสที่จะได้ประกอบอาชีพ เป็นวิศวกรในอนาคต แต่การที่จะสามารถไปถึงได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกัน เช่น ความพร้อมของตัวนักศึกษาเอง ความพร้อมทางการเงิน และความพร้อมของสถานศึกษา ทั้งนี้คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีหน่วยงานที่มีหน้าที่เตรียมความพร้อม และแก้ปัญหาต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในระหว่างที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ก็คืองานวิชาการ กิจกรรมนักศึกษา และกิจการพิเศษ ซึ่งตั้งอยู่ที่ชั้น 2 ของตึก EN6 ขึ้นบันไดแล้ว (ไม่ขึ้นลิฟต์เพื่อประหยัดพลังงาน) ก็เดินตรงไปเรื่อยๆ รับรองว่าเจอแน่นอน ผมจะขออธิบายถึงหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน และความสัมพันธ์กับชีวิตการเป็นนักศึกษาให้ทราบดังนี้ครับ

1. งานวิชาการ แต่ไหนแต่ไรมา ถ้าใครมาติดต่อกับงานนี้จะถูกมองว่า “ชีวิตมีปัญหา” เพราะหน้าที่หลักๆ ก็คือการเพิ่มลอนรายวิชา ลาพักการศึกษา หรือแม้กระทั่งลาออก ซึ่งผมพยายามจะเปลี่ยนทัศนคตินี้ตั้งแต่ปี 2547 ที่เข้ามาตำแหน่งใหม่ โดยพยายามที่จะเป็นที่ปรึกษาทางการศึกษาในทุกๆ เรื่อง ทั้งด้านการวางแผนการศึกษา ไม่ว่าจะ เป็นแผนสั้นระยะสั้น แผนสบายสบาย หรือแผนหนีตาย รวมถึงการเลือกภาควิชา ขอย้ายภาควิชา ขอผ่อนผันค่าใช้จ่าย ด้านการศึกษา การลงทะเบียนเกิน ลงทะเบียนขาด หรือแม้กระทั่งตัวล้มลงทะเบียนเรียน เราก็สามารถแก้ปัญหาได้

2. งานกิจกรรมนักศึกษา ส่วนงานนี้รับผิดชอบ โดยสุภาพบุรุษมาดเข้ม ชื่อคุณสุวิทย์ ทีปวัฒน์ หรือพี่ต่ง ซึ่งจะทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลสารทุกข์สุกดิบ สารพัดเกี่ยวกับเรื่อง ทูรการศึกษา การเงิน การประกันสุขภาพ การเจ็บป่วย การขึ้นโรงขึ้นศาล หรือแม้แต่การไม่ชอบขี้หน้ากัน อยากจะยกพวกตีกันก็ขอให้มาปรึกษา(จะได้ห้ามทัน) นอกจากนั้นยังดูแลเรื่องการจัดหางานและศิษย์เก่าสัมพันธ์อีกด้วย เขาเป็นว่ากินไม่ได้ ถ่ายไม่ออกก็ปรึกษาพี่ต่งได้ทันทีครับ

3. งานกิจการพิเศษ ส่วนงานนี้เป็นงานใหม่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ดูแลโดยพี่ชายสุดหล่อ (หล่อจริงๆ) ชื่อว่าพี่โหน่ง หรือคุณเฉลิมชัย ไชยกาล ซึ่งทำหน้าที่กระตุ้นให้นักศึกษาแสดงออกถึงความเป็นตัวตน หรือความสามารถพิเศษของตนเองผ่านการทำกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมรับน้องใหม่ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมทางวิชาการ หรือกิจกรรมตามความถนัดต่างๆ เช่น การประดิษฐ์หุ่นยนต์ การประดิษฐ์รถยนต์ รวมถึงกิจกรรมกีฬาประเภทต่างๆ หรือแม้แต่การจะกลับไปพบปะน้องๆ ที่โรงเรียนเดิม ซึ่งคงจะต้องกระซิบบอกว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นคณะที่ให้งบประมาณสนับสนุนกิจกรรมเพื่อการพัฒนาศึกษามากที่สุดในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ จึงใช้โอกาสนี้แสวงหาคุณสมบัติพิเศษให้กับชีวิตตัวเองผ่านกิจกรรมกันเถอะ

ทั้งหมดนี้เป็นเพียงภาพกว้างๆ ของหน่วยงาน ที่นักศึกษาทุกคนจะต้องมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดไปอีกอย่างน้อย 4 ปี หรืออย่างมาก 8 ปี ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าใครจะซบเซากับคณะมากกว่ากัน อ้ออีกอย่างนึง ผมในฐานะรองคณบดีที่ทำหน้าที่ดูแลงานเหล่านี้โดยตรงก็จะทำหน้าที่เป็นศูนย์รับแก้ปัญหาสารพัดที่จะมีของนักศึกษาทุกคน โดยหน้าที่อยู่แล้ว ผมจะนั่งอยู่ประจำในห้องนี้กับเจ้าหน้าที่ทั้ง 3 คนด้วย เพื่อที่จะสามารถอำนวยความสะดวกให้นักศึกษาได้สูงสุดสุดท้ายนี้ผมขอให้นักศึกษาทุกคนจงประสบความสำเร็จ และจำไว้เสมอว่าปัจจัยแห่งความสำเร็จนั้น โดยมากจะขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของการวางแผนและแก้ไขปัญหาที่ไม่ได้วางแผนไว้ หวังว่างานวิชาการ กิจกรรมนักศึกษา และกิจการพิเศษ จะสามารถช่วยประคับประคองและเป็นທີ່ปรึกษาให้นักศึกษาทุกคนได้เป็นอย่างดี

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและกิจการพิเศษ (ไท แสงเทียน) 045-353-308 และ 01-0758816

พี่ต่ง (สุวิทย์) 045-353-316 และ 09-5799527

พี่โหน่ง (เฉลิมชัย) 045-353-315 และ 05-0268210.

แนะนำสโมสรนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ และชุมนุมกิจกรรมภายใต้สโมสร

โดยอาจารย์รุจิรา อาชวานันทกุล

“ความเสมอภาคเดียวที่โลกให้กับทุกคนคือ เวลา” นั่นคือไม่ว่าจะเป็นยากหรือเศรษฐี ในวันหนึ่งๆ ทุกคนก็มี 24 ชั่วโมงเท่ากัน และมนุษย์เราจะมีเวลาเฉลี่ยอยู่บนโลกนี้แค่ประมาณ 28,470 วัน หรือ 683,280 ชั่วโมงเท่านั้นเอง อย่าปล่อยให้เวลาให้สูญเปล่า ลองหันมาใช้เวลาวางกับกิจกรรมจรรโลงโลกสนุกๆ ของคณะวิศวกรรมฯ และมหาลัยฯ ซิคะ เข้าทำนองสุภาษิตตามใจเราว่า “ว่างแล้วใช้ว่าอยู่เฉย จงคิดอ่านทำการใดให้เกิดผล” ซึ่งทางคณะวิศวกรรมฯ มีกิจกรรมล้ำฝันสร้างสรรค์สังคม และกิจกรรมมันส์ๆ เฮๆ ตามประสาชาววิศวกรรมฯ ไว้ให้เลือกกันมากมาย อาทิเช่น

สโมสรฯ นักศึกษาคณะวิศวกรรมฯ

ใครที่พลาดไม่ได้ร่วมกิจกรรมสมัยเรียนมัธยม เอาแต่เรียน เรียน แล้วก็เรียน กลับตัวกลับใจเป็นคนใหม่ในระดับอุดมศึกษานี้แหละ หรือเหล่าเจ้าพ่อเจ้าแม่กิจกรรมในสมัยมัธยมทั้งหลาย ใครก็สามารถแสดงบทบาทสำคัญได้อีกครั้ง ไม่ว่าจะเป็กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่างๆ, วันไหว้ครู, ชาติรับัญญัติ รวมถึงกิจกรรมสร้างสรรค์อื่นๆ อีกมากรออยู่ๆ อยู่แล้วที่สโมสรฯ ถ้า และสโมสรฯ นี้เองที่จะทำหน้าที่คอยดูแลเป็นที่เลี้ยงให้กับชุมนุมกิจกรรมภายใต้สโมสรฯ อันได้แก่ชุมนุมเหล่านี้ละ

ชุมนุมนักประดิษฐ์ <http://www.ubu-inventorclub.com>

หลายคนอาจเคยร่วมกิจกรรมของชุมนุมนี้แบบไม่รู้เนื้อรู้ตัว เพราะเมื่อปีก่อนชุมนุมนี้เค้าจัดแข่งขันหุ่นยนต์ตะลุยทรายทุกระเบิด หรือ UBU ROBOCON 2004 ที่ลานหน้าห้างบิ๊กซีอย่างยิ่งใหญ่ เป็นการจำลองการทุกระเบิดที่ฝังอยู่ในทะเลทรายโดยให้หุ่นยนต์เก็บกู้ นอกจากนี้ชุมนุมนี้เค้ายังประดิษฐ์ลดประหยัดพลังงาน เรียกว่าอินเทรนด์สุดๆ ในยุคน้ำมันแพงอย่างทุกวันนี้ (แม้บางครั้งเราจะคิดว่ารูปร่างรถออกจะแปลกตาอยู่บ้าง) สนใจอยากลองประดิษฐ์หุ่นยนต์หรือรถไว้ใช้เองซักคันสองคัน ก็อย่ารอช้า จมุงตรงไปที่ชุมนุมนี้ในบัดดล

ชุมนุม IT

อยากเป็นหนุ่มสาวไฮเทค สันทัดเรื่องไอที หรือมีใจรักอยากเรียนรู้และร่วมกิจกรรมเด็ดๆ ตามประสาชาวไอที ก็สมัครเข้าชุมนุมนี้ได้เลย

ชุมนุมฟุตบอล

รัก(นัก) กีฬาฟุตบอลตั้งชีวิต เรียกว่าเป็นคอกลูกหนังตัวจริงเสียงจริง เล่นมาตั้งแต่ยังแบเบาะ ไม่ว่าจะเป็ทีมเดี่ยวหรือทีม 5 คนก็มาดวลแข้งเรียกเหงื่อ แอ้มด้วยหุ่นนักกีฬาที่ต้องที่ชุมนุมนี้ละนะ

ชุมนุมบาสเกตบอล

ซุตๆ ซุตจนได้ดี หรือบางคนอาจไม่คินัก แต่กระนั้นก็มาซุตกันต่อได้ในระดับอุดมศึกษานี้ ที่คุณจะได้โหดมันส์ ฮา จนน้าใจกับชุมนุมบาสเกตบอลนี้

ชุมนุมเซปักตระกร้อ

คอตตะกร้อตัวจริงไม่ควรพลาดชุมนุมนี้เลย (เพราะพลาดแล้ว คงจะหาคนเล่นด้วยยากอยู่เหมือนกันนา)

นอกจากนี้คณะวิศวกรรมฯ เรายังมีชุมนุมที่น่าสนใจอื่นๆ ทั้งชุมนุมดนตรี, ชุมนุมเปตอง, ชุมนุมวิศวกรรมเครื่องกล, ชุมนุมอุตสาหกรรม (IE Club), ชุมนุมวิศวกรรมเคมีและสิ่งแวดล้อม (Chem EN Club) และชุมนุมวิศวกรรมไฟฟ้าและ

อิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนกิจกรรมมันส์ๆ กับชุมนุมที่น่าสนใจอีกเพียบ สนใจสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ฝ่ายกิจการนักศึกษาค่ะ

รู้จักชุมนุมของคณะวิศวะฯ กันไปพอหอมปากหอมคอ มหาวิทยาลัยเค้าก็มีกิจกรรมดีๆ ไว้ให้เลือกเหมือนกันนะ อย่างเช่น

สโมสรนักศึกษา ม.อบ. <http://www.ubu.ac.th/~ub-student>

กิจกรรมส่วนกลางของมหาวิทยาลัยฯ ไม่ว่าจะเป็นประชุมเชียร์, รับน้องใหม่ Freshy เรียกว่ากิจกรรมนักศึกษาไม่ว่าเล็กหรือใหญ่สโมสรฯ ก็จะเป็นแม่งานดูแลให้ ใครอยากเรียนรู้งานด้านการบริหารจัดการก็ต้องมาที่นี่เลย

ชมรมอาสาพัฒนา <http://www.ubu.ac.th/~ub-asa/>

ใครชอบท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ห้ามพลาดชมรมนี้เลย เค้าจะพาไปนอนกลางดินกินกลางทราย (ว่าไปนั่น) ช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยากทั่วราชอาณาจักร และชมรมก็มีกฎเหล็กอยู่ว่าสมาชิกต้องสามารถดูแลตัวเองได้เพราะเวลาออกค่ายไม่มีคนป้อนข้าวป้อนน้ำ หรืออาบน้ำให้ ดังนั้นต้องเตรียมร่างกายและใจให้พร้อมสำหรับการออกไปช่วยเหลือสังคมที่ต้องการความช่วยเหลือจากเรา สำหรับนักศึกษาผู้หญิงนั้นเป็นที่ต้องการอย่างยิ่งสำหรับชมรมนี้ เนื่องจากกองทัพต้องเดินด้วยท้อง ฝ่ายข้าวปลาอาหารเค้าก็ยกนิ้วให้เหล่าแม่ครัวกระทะเหล็กกันอยู่แล้วละ

English Crazy Club <http://www.geocities.com/ecclub4u>

ชื่นชอบครูเทพเป็นฮีโร่ หรือชอบสปีคอิงลิชเป็นชีวิตจิตใจละก็ ชมรมนี้เค้ามีกิจกรรมดีๆ ที่เป็นประโยชน์ทั้งกับตัวสมาชิกเองและผู้ติดตามให้มันสสจ๊นส์ล้มล้มกลับกันไปเลย แต่หากเพลอกลับก็รับประกันได้ว่าต้องฝันเป็นภาษาอังกฤษกันเลยทีเดียว

“ขอให้ทุกคนใช้ชีวิตให้มีสุข เป็นประโยชน์กับตัวเองและคนรอบข้าง ด้วยเวลาที่มีอยู่น้อยนิดบนโลกใบนี้”

เพลงคณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ.

เกียรติอุบล

เนื้อร้องและทำนอง อาจารย์ระพีพันธ์ ปิตาคะโส (รุ่นพี่เกียรติ 6)

มือจับมือ ประสานรักกันเรื่อยมา
วันคืนเคลื่อนไป จิตดวงใจยังคล้องกัน
จำจดจำ ในเกียรตินี้เราพบกัน
ห่วงใยแท้จริง จิตประวิงไม่ทิ้งกัน
*ขอฝากใจไว้ที่เกียรติอุบลเรานี้
แม้อยู่ไกลสายสัมพันธ์ยังมันเสมือน
**ขึ้นเกิดขึ้น หยัดยืนร่วมกันฝ่าทาง
ให้ลือเลื่องไป อยู่ในใจคนไทยทุกคน
(ซ้ำ * , **)

ตาสบตา พี่น้องร่วมสายสัมพันธ์
จิตผูกพัน สถาบันแดนของเรา
ความผูกพันธ์ พี่น้องไม่เคยเลือนกลาง
ร่วมฝ่าฟัน ภัยอันตรายไม่เกรง
รักสามัคคีร่วมจิตร่วมใจ
เป็นดาวและเดือนคู่กัน
ดวงเกิดดวง ร่วมสร้างเลือดเกียรติอุบล
ว่าเกียรติอุบล เราสร้างนายช่างเชิดชู

มาร์ชเกียรติ

เนื้อร้องและทำนอง อาจารย์ระพีพันธ์ ปิตาคะโส (รุ่นพี่เกียรติ 6)

วิศวะอุบลเปี่ยมมกมลน้ำใจไมตรี
สามัคคีมีวินัย ทุกดวงใจกล้าหาญ
ดาวไกลนั้ก จักคว้ามมาพบพาน
สร้างตำนานลือเลื่องไว้ในสกล

เราเรียน เรารัก สามัคคี
ทุกชีวี พลีไปให้อุบล
วิควะ วิควะ วิควะของทุกคน
วิศวะอุบล หนนี้ต้องมีชัย

เกียรติกันเกราะของเราามสง่า
ด้วยศรัทธาเทิดไว้ให้ยิ่งใหญ่
เราจะสู้...สู้ เพื่อชื่อเสียงเกรียงไกร
ด้วยหัวใจอันกล้าแกร่งแรงศรัทธา
(ซ้ำทั้งเพลง)

ลูกวิษณุ

เนื้อร้องและทำนอง อาจารย์ระพีพันธ์ ปีศาจโส (รุ่นพี่เกียร์ 6)

เทพวิษณุบันดาลให้หาญกล้า	สรวงวิญญาเทิดไว้ให้สูงส่ง
วิษณุเรานี้มันยิ่งใหญ่	เราจะคงเกียรติลูกแห่งองค์อินทร์
วิศวกรรมศาสตร์	เราอาจสร้างชาติพัฒนา
เผชิญขวากหนามจร่วมฟันฝ่า	ทุกชีวาเราสร้างชื่อให้ลือชา
วอนวิษณุเทวา	ดวงวิญญาสถิตไว้ในใจเรา
วิษณุอุปถัมภ์วิษณุกันเกรา	ผองพวกเราหลอมดวงใจสามัคคี
เราจะสร้างชาติรุ่งเรือง	ให้ประเทศยิ่งเลื่องลือชื่อไกล
เป็นตำนานสรรสร้างของไทย	เทิดทูลเอาไว้ให้ยาวนาน

แรงเลียดหมู

เนื้อร้องและทำนอง เป็นอันเดียวกันกับเพลงแรงเลียดหมูของคณะวิศวกรรมศาสตร์ทุกมหาวิทยาลัย)

พวกเราน้องพี่
ภาคภูมิฤดีรักกันที่สี่เดียว
พี่ปองน้องเกี่ยว
เราถือเลียดเดียวเกี่ยวใจสัมพันธ์

อยู่เหนือหรือใต้
เจาะกันทศใดรักกันได้นิรัน
เลียดหมูหรือนั้น
อ้อเลียดเดียวกันพบบันปล้นชื่นใจ

*ถึงทางจะต่างก็ดี
แต่มีเลียดหมูเป็นสิหทัย
ร่วมสิร่วมใจทั่วไป
จะอยู่ถิ่นไหนก็เลียดเดียวกัน

**พวกเราไว้ชื่อ
หยิ่งในฝีมือรักในชื่อสำคัญ
เลียดหมูหรือนั้น
มีต้องรำพันรู้กันว่าพวกใด
(ซ้ำ **, **)

อุทิศผู้สร้าง

เนื้อร้อง นายพุทธภักย์ สายสิงห์ (รุ่นพี่เกียร์ 5) ทำนอง อาจารย์ระพีพันธ์ ปิตาคะโส (รุ่นพี่เกียร์ 6)

วิศวกรรมศาสตร์ม.อุบล
2531เริ่มต้นอันเกรียงไกร
รุ่นไหนไหนย่อมรู้จักชื่ออุทิศ
หิมะคุณคือคุณงามสร้างความคิด
จากผืนดินผืนทรายจนเป็นร่าง
เพื่อลูกหลานผองคนชนชาวไทย
จากความฝันของท่านเราสานต่อ
Engineer อุบลจงเกรียงไกร

เมื่อได้ยลย่อมรู้ว่ายิ่งใหญ่
จนเติบโตใหญ่ตราบเท่าเราวันนี้
พลีชีวิตเข้าแลกด้วยศักดิ์ศรี
ตราบชีวิตไม่มีลมหายใจ
ท่านเพียรถนอมสร้างสรรค์ทันโลกไกล
มีที่ได้เล่าเรียนเพียรวิชา
ช่วยกันทอแสงทองส่องฟ้าไกล
อยู่คู่ไทยสร้างชาติพัฒนา

เกียร์อาร์ม

เนื้อร้องและทำนอง อาจารย์ระพีพันธ์ ปิตาคะโส (รุ่นพี่เกียร์ 6)

จากกันวันนี้้องพี่จำลา
รักเกียรติศักดิ์ศรีวิศวกร
ลาก่อนลาแล้วต้องเคล็ดจาก
จะขอจำดวงหน้าจนวันตาย
จากกันวันนี้มีคำสัญญา
จะขอจำดวงจิตนิรันดร์

โอ้แก้วตาต้องจากไกลให้อาทร
ใจรอนๆต้องจำจรด้วยความจำเป็น
จำใจพราทพี่และน้องต้องห่างหาย
แม้ชีพวายไม่สลายสายสัมพันธ์
ว่าจะกลับมาเพื่อส่งใจให้แก่กัน
ผูกสัมพันธ์ฉันพี่น้องสองดวงใจ

เพลง เกียร์ ม.ทราย

เนื้อร้อง นายประจักษ์ จันทรทอง ทำนอง พี่เทคนิคเชียร์ 47

ผืนแผ่นดินแดนเกียรติของเรา
มีน้องที่ร่วมใจรักกัน
ผืนแผ่นดิน ม ทรายของเรา
นามเรานั้นวิควะม.อุบล
ตื่นเกิดดวงใจทุกดวง
จับมือกันพัฒนาแผ่นดินไทย

ถึงกันเกราะผูกใจเราไว้มัน
ผูกสัมพันธ์พวกเราชาวเกียร์
เกียร์กันเกราะน้ำใจเราเปี่ยมล้น
เพื่อผองชนพวกเราจะก้าวไป
ให้โชคช่วงดั่งเปลวเทียนสว่างไสว
ด้วยหัวใจด้วยแรงแห่งเกียร์อุบล

แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต สำหรับผู้ใหญ่ (อายุ 18-60 ปี)

ความฉลาดทางอารมณ์ คือ ความสามารถทางอารมณ์ในการดำเนินชีวิตอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข การรู้จักควบคุมความฉลาดทางอารมณ์ของตนเองเพื่อการพัฒนาและการใช้ศักยภาพตนเองในการดำเนินชีวิตครอบครัว การทำงาน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จ

คำแนะนำ แบบประเมินนี้เป็นประโยชน์ที่มีข้อความเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกที่แสดงออกในลักษณะต่างๆ แม้ว่าบางประโยคอาจไม่ตรงกับที่ท่านเป็นอยู่ก็ตาม ขอให้ท่านเลือกคำตอบที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด ดี หรือไม่ดี โปรดตอบตามความเป็นจริงและตอบทุกข้อ เพื่อท่านจะได้รู้จักตนเองและวางแผนพัฒนาตนเองต่อไป มีคำตอบ 4 คำตอบ สำหรับข้อความแต่ละประโยค คือ ไม่จริง จริงบางครั้ง ก่อนข้างจริง จริงมาก โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านคิดว่าตรงกับตัวท่านมากที่สุด

		ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้าง จริง	จริงมาก	คะแนน
1	เวลาโกรธหรือไม่สบายใจ ฉันรับรู้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับฉัน					
2	ฉันบอกไม่ได้ว่าอะไรทำให้ฉันรู้สึกโกรธ					
3	เมื่อถูกขัดใจ ฉันมักรู้สึกหงุดหงิดจนควบคุมอารมณ์ไม่ได้					
4	ฉันสามารถคอยเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พอใจ					
5	ฉันมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบรุนแรงต่อปัญหาเพียงเล็กน้อย					
6	เมื่อถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ชอบ ฉันจะอธิบายเหตุผลจนผู้อื่นยอมรับได้					
รวม						
7	ฉันสังเกตได้ เมื่อคนใกล้ฉันมีอารมณ์เปลี่ยนแปลง					
8	ฉันไม่สนใจกับความทุกข์ของผู้อื่นที่ฉันไม่รู้จักร					
9	ฉันไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำต่างจากที่ฉันคิด					
10	ฉันยอมรับได้ว่าผู้อื่นก็อาจมีเหตุผลที่จะไม่พอใจการกระทำของฉัน					
11	ฉันรู้สึกว่าผู้อื่นชอบเรียกร้องความสนใจมากเกินไป					
12	แม้จะมีภาระที่ต้องทำ ฉันก็ยินดีรับฟังความทุกข์ของผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ					
รวม						
13	เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเอาเปรียบผู้อื่นเมื่อมีโอกาส					
14	ฉันเห็นคุณค่าในน้ำใจที่ผู้อื่นมีต่อฉัน					
15	เมื่อทำผิด ฉันสามารถกล่าวคำ "ขอโทษ" ผู้อื่นได้					
16	ฉันยอมรับข้อผิดพลาดของผู้อื่นได้ยาก					
17	ถึงแม้จะต้องเสียผลประโยชน์ส่วนตัวไปบ้าง ฉันก็ยินดีที่จะทำเพื่อส่วนรวม					
18	ฉันรู้สึกลำบากใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อผู้อื่น					
รวม						

(ต่อ)

		ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้าง จริง	จริงมาก	คะแนน
19	ฉันไม่รู้ว่าคุณเก่งเรื่องอะไร					
20	แน่นอนจะเป็นงานยาก ฉันก็มั่นใจว่าสามารถทำได้					
21	เมื่อทำสิ่งใดไม่สำเร็จ ฉันรู้สึกหมดกำลังใจ					
22	ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่างๆ อย่างเต็มความสามารถ					
23	เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคและความผิดหวัง ฉันก็ไม่ยอมแพ้					
24	เมื่อเริ่มทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ฉันมักทำต่อไปไม่สำเร็จ					
รวม						
25	ฉันพยายามหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาโดยไม่คิดเอาเองตามใจชอบ					
26	บ่อยครั้งที่ฉันไม่รู้ว่าจะอะไรทำให้ฉันไม่มีความสุข					
27	ฉันรู้สึกว่าการตัดสินใจแก้ปัญหาเป็นเรื่องยากสำหรับฉัน					
28	เมื่อต้องทำอะไรหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ฉันตัดสินใจได้ว่าทำอะไรก่อนหลัง					
29	ฉันลำบากใจเมื่อต้องอยู่กับคนแปลกหน้าหรือคนที่ไม่คุ้นเคย					
30	ฉันทนไม่ได้เมื่อต้องอยู่ในสังคมที่มีกฎระเบียบขัดกับความเคยชินของฉัน					
รวม						
31	ฉันทำความรู้จักผู้อื่นได้ง่าย					
32	ฉันมีเพื่อนสนิทหลายคนชอบคบกันมานาน					
33	ฉันไม่กล้าบอกความต้องการของฉันให้ผู้อื่นรู้					
34	ฉันทำในสิ่งที่ต้องการโดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน					
35	เป็นการยากลำบากสำหรับฉันที่จะได้แข่งกับผู้อื่น แม้จะมีเหตุผลเพียงพอ					
36	เมื่อไม่เห็นด้วยกับผู้อื่น ฉันสามารถอธิบายเหตุผลที่เขายอมรับได้					
รวม						
37	ฉันรู้สึกด้อยกว่าผู้อื่น					
38	ฉันทำหน้าที่ได้ดี ไม่ว่าจะอยู่ในบทบาทใด					
39	ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีที่สุด					
40	ฉันไม่มั่นใจในการทำงานที่ยากลำบาก					
รวม						
41	แม้สถานการณ์จะเลวร้าย ฉันก็มีความหวังว่าจะดีขึ้น					
42	ทุกปีฉันมักมีทางออกเสมอ					
43	เมื่อมีเรื่องทำให้เครียด ฉันมักปรับเปลี่ยนให้เป็นเรื่องผ่อนคลายหรือสนุกสนานได้					
44	ฉันสนุกสนานทุกครั้งกับกิจกรรมในวันสุดสัปดาห์และวันหยุดพักผ่อน					
45	ฉันรู้สึกไม่พอใจผู้อื่นได้รับสิ่งดีจามากกว่าฉัน					
46	ฉันพอใจกับสิ่งที่ฉันเป็นอยู่					
รวม						

(ต่อ)

		ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้าง จริง	จริงมาก	คะแนน
47	ฉันไม่รู้ว่าจะทำอะไรทำ เมื่อรู้สึกเบื่อหน่าย					
48	เมื่อว่างเว้นจากภาระหน้าที่ ฉันจะทำสิ่งที่ฉันชอบ					
49	เมื่อรู้สึกไม่สบายใจ ฉันมีวิธีผ่อนคลายอารมณ์ได้					
50	ฉันสามารถผ่อนคลายตนเองได้ แม้จะเหน็ดเหนื่อยจากภาระหน้าที่					
51	ฉันไม่สามารถทำให้ใจเป็นสุขได้จนกว่าจะได้ทุกสิ่งที่ต้องการ					
52	ฉันมักทุกข์ร้อนกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆที่เกิดขึ้นเสมอ					
รวม						

หมายเหตุ

การให้คะแนน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคะแนน กลุ่มที่ 1 ได้แก่ข้อ 1, 4, 6, 7, 10, 12, 14, 15, 17, 20, 22, 23, 25, 28, 31, 32, 34, 36, 38, 39, 41-44, 46, 48-50 นอกนั้นเป็นกลุ่มคะแนนที่ 2

แต่ละข้อในกลุ่มที่ 1 ให้คะแนนดังต่อไปนี้ ตอบไม่จริงให้ 1 คะแนน ตอบจริงบางครั้งให้ 2 คะแนน ตอบค่อนข้างจริงให้ 3 คะแนน และตอบจริงมากให้ 4 คะแนน

แต่ละข้อในกลุ่มที่ 2 ให้คะแนนดังต่อไปนี้ ตอบไม่จริงให้ 4 คะแนน ตอบจริงบางครั้งให้ 3 คะแนน ตอบค่อนข้างจริงให้ 2 คะแนน และตอบจริงมากให้ 1 คะแนน

การรวมคะแนน

ด้านดี หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

ด้านเก่ง หมายถึง ความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหา และแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

ด้านสุข หมายถึง ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข

ด้าน	ด้านย่อย	การรวมคะแนน	คะแนนรวม
ดี	1.1 ควบคุมตนเอง	รวมข้อ 1 ถึงข้อ 6	
	1.2 เห็นใจผู้อื่น	รวมข้อ 7 ถึงข้อ 12	
	1.3 รับผิดชอบ	รวมข้อ 13 ถึงข้อ 18	
เก่ง	2.1 มีแรงจูงใจ	รวมข้อ 19 ถึงข้อ 24	
	2.2 ตัดสินใจและแก้ไขปัญหา	รวมข้อ 25 ถึงข้อ 30	
	2.3 สัมพันธภาพ	รวมข้อ 31 ถึงข้อ 36	
สุข	3.1 ภูมิใจตนเอง	รวมข้อ 37 ถึงข้อ 40	
	3.2 พอใจชีวิต	รวมข้อ 41 ถึงข้อ 46	
	3.3 สุขสงบทางใจ	รวมข้อ 47 ถึงข้อ 52	

หลังจากรวมคะแนนแต่ละด้านเสร็จแล้ว นำคะแนนที่ได้ไปทำเครื่องหมายลงบนเส้นประในกราฟความลาดทางอารมณ์ และลากเส้นให้ต่อกัน แล้วพิจารณาว่ามีคะแนนใดที่สูงหรือต่ำกว่าช่วงคะแนนปกติ ผลที่ได้เป็นเพียงการประเมินโดยสังเขป คะแนนที่ได้ต่ำกว่าช่วงคะแนนปกติ ไม่ได้หมายความว่าท่านมีความผิดปกติในด้านนั้น เพราะด้านต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้น คะแนนที่ได้ต่ำจึงเป็นเครื่องเตือนใจที่ท่านหาแนวทางในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ในด้านนั้น ๆ ให้มากยิ่งขึ้น.

ความฉลาดทางอารมณ์ (อายุ 18-25)

		0	5	10	15	20	25
1.1. ควบคุมตนเอง	ช่วงคะแนนปกติ = 13-18						
1.2. เห็นใจผู้อื่น	ช่วงคะแนนปกติ = 16-21						
1.3. รับผิดชอบ	ช่วงคะแนนปกติ = 17-23						
2.1. มีแรงจูงใจ	ช่วงคะแนนปกติ = 15-21						
2.2. ตัดสินใจแก้ไขปัญหา	ช่วงคะแนนปกติ = 14-20						
2.3. สัมพันธภาพ	ช่วงคะแนนปกติ = 15-20						
3.1. ภูมิใจตนเอง	ช่วงคะแนนปกติ = 9-14						
3.2. พอใจชีวิต	ช่วงคะแนนปกติ = 16-22						
3.3. สุขสงบทางใจ	ช่วงคะแนนปกติ = 15-21						

ความฉลาดทางอารมณ์ (อายุ 26-60)

		0	5	10	15	20	25
1.1. ควบคุมตนเอง	ช่วงคะแนนปกติ = 14-18						
1.2. เห็นใจผู้อื่น	ช่วงคะแนนปกติ = 16-21						
1.3. รับผิดชอบ	ช่วงคะแนนปกติ = 18-23						
2.1. มีแรงจูงใจ	ช่วงคะแนนปกติ = 16-22						
2.2. ตัดสินใจแก้ไขปัญหา	ช่วงคะแนนปกติ = 15-21						
2.3. สัมพันธภาพ	ช่วงคะแนนปกติ = 15-21						
3.1. ภูมิใจตนเอง	ช่วงคะแนนปกติ = 10-14						
3.2. พอใจชีวิต	ช่วงคะแนนปกติ = 16-22						
3.3. สุขสงบทางใจ	ช่วงคะแนนปกติ = 16-21						

แบบประเมินและวิเคราะห์ความเครียดด้วยตนเอง กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

ในระยะเวลา 2 เดือนที่ผ่านมา ท่านมีอาการ พฤติกรรม หรือความรู้สึกต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด โปรด
กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องแสดงระดับอาการที่เกิดขึ้นกับตัวท่าน ตามความเป็นจริงมากที่สุด

อาการ พฤติกรรม หรือความรู้สึก	ระดับอาการ			
	0	1	2	3
	ไม่เคยเลย	เป็นครั้งคราว	เป็นบ่อย	เป็นประจำ
1. นอนไม่หลับเพราะคิดมากหรือกังวลใจ				
2. รู้สึกหงุดหงิด รำคาญใจ				
3. ทำอะไรไม่ได้เลยเพราะประสาทรตึงเครียด				
4. มีความวุ่นวายใจ				
5. ไม่อยากพบปะผู้คน				
6. ปวดหัวข้างเดียว หรือปวดบริเวณขมับทั้ง 2 ข้าง				
7. รู้สึกไม่มีความสุขและเศร้าหมอง				
8. รู้สึกหมดหวังในชีวิต				
9. รู้สึกว่าชีวิตของตน ไม่มีคุณค่า				
10. กระวนกระวายอยู่ตลอดเวลา				
11. รู้สึกว่าตนเอง ไม่มีสมาธิ				
12. รู้สึกพลัยไม่มีแรงจะทำอะไร				
13. รู้สึกเหนื่อยไม่อยากทำอะไร				
14. มีอาการหัวใจเต้นแรง				
15. เสียงสั่น ปากสั่น หรือมือสั่นเวลาไม่พอใจ				
16. รู้สึกกลัวผิดพลาดในการทำสิ่งต่างๆ				
17. ปวด หรือเกร็งกล้ามเนื้อบริเวณท้ายทอยหลัง หรือไหล่				
18. ตื่นตื่นง่ายกับเหตุการณ์ไม่คุ้นเคย				
19. มึนงงหรือเวียนศีรษะ				
20. ความสุขทางเพศลดลง				

รวมคะแนน	0-5	คะแนนแสดงว่า	ผู้ตอบไม่จริงใจ ไม่แน่ใจในคำถาม
	6-17	คะแนนแสดงว่า	ปกติ/ไม่เครียด
	18-25	คะแนนแสดงว่า	เครียดสูงกว่าปกติเล็กน้อย
	26-29	คะแนนแสดงว่า	เครียดปานกลาง
	30	คะแนนแสดงว่า	เครียดมาก

การรับบริการคลายเครียด

ระดับความเครียด 18-25 สูงกว่าปกติเล็กน้อย ท่านสามารถผ่อนคลายความเครียดด้วยตนเองตามคำแนะนำ
ระดับความเครียด 26-29 สูงกว่าปกติปานกลางและระดับความเครียดมากกว่า 30 ขึ้นไป ท่านสามารถใช้บริการ
Hotline และคลินิกคลายเครียดได้จากสถานบริการทั่วประเทศ อนึ่ง การกินมากเกินไป ดื่มของมีนเมา สูบและเสพ
สารเสพติด เที่ยวกลางคืนและเล่นการพนัน ไม่ใช่การคลายเครียด และจะสร้างปัญหาให้ท่านเครียดมากขึ้น

ประเมินและวิเคราะห์ความเครียด

ระดับคะแนน 0-5 ท่านมีความเครียดอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ ความเครียดในระดับต่ำมากเช่นนี้ อาจหมายความว่า ท่านตอบไม่ตรงตามความเป็นจริง ท่านอาจเข้าใจคำถามคลาดเคลื่อนไป ท่านอาจเป็นคนที่มีขาดแรงจูงใจ มีความเฉื่อยชา หรือชีวิตประจำวันซ้ำซาก จำเจ น่าเบื่อ ปราศจากความตื่นเต้น

ระดับคะแนน 6-17 ท่านมีความเครียดอยู่ในเกณฑ์ปกติ สามารถจัดการกับความเครียดที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน และสามารถปรับตัวกับสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม รู้สึกพึงพอใจเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ความเครียดในระดับนี้ถือว่ามิใช่ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เป็นแรงจูงใจที่นำไปสู่ความสำเร็จในชีวิตได้

ระดับคะแนน 18-25 ท่านมีความเครียดอยู่ในระดับสูงกว่าปกติเล็กน้อย ซึ่งถือว่าเป็นความเครียดที่พบได้ในชีวิตประจำวันอาจไม่รู้ตัวว่ามีความเครียดหรืออาจรู้สึกได้จากการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย อารมณ์ ความรู้สึก และพฤติกรรมบ้างเล็กน้อย แต่ไม่ชัดเจนและยังพอทนได้ อาจต้องใช้เวลาในการปรับตัวแต่ในที่สุดท่านก็สามารถจัดการกับความเครียดได้และความเครียดระดับนี้ไม่เป็นผลเสียต่อการดำเนินชีวิต ในกรณีนี้ ท่านสามารถผ่อนคลายความเครียดด้วยการทำกิจกรรมที่เพิ่มพลัง เช่น การออกกำลังกาย เล่นกีฬา ทำสิ่งที่สนุกสนาน เพลิดเพลิน เช่น ดูหนัง ฟังเพลง อ่านหนังสือ หรือทำงานอดิเรกต่างๆ หากท่านต้องการ ป้องกันไม่ให้ความเครียดมากขึ้น ในอนาคต ท่านอาจฝึกความเครียดตามวิธีในหัวข้อต่อไป นี้ อย่าลืมพูดคุยกับผู้ที่ไว้วางใจ พิจารณาและลงมือแก้ไขปัญหามาตามลำดับความสำคัญอย่างรอบคอบและมีสติ

ระดับคะแนน 26-29 ท่านมีความเครียดอยู่ในระดับสูงกว่าปกติปานกลาง ขณะนี้ท่านเริ่มมีความตึงเครียดในระดับค่อนข้างสูงและได้รับความเดือนร้อนเป็นอย่างมากจากปัญหาทางอารมณ์ที่เกิดจากปัญหาความขัดแย้ง และวิกฤตการณ์ ในชีวิตเป็นสัญญาณเตือน ขึ้นต้นว่าท่านกำลังเผชิญกับภาวะวิกฤตและความขัดแย้ง ซึ่งท่านจัดการแก้ไขด้วยความยากลำบากลักษณะดังกล่าวจะเพิ่มความรุนแรง ซึ่งมีผลกระทบต่อการทำงานจำเป็นต้องหาวิธีการแก้ไขข้อขัดแย้งต่างๆ ให้ลดน้อยลงหรือหมดไปด้วยวิธีการอย่างไร อย่างหนึ่ง สิ่งแรกที่ต้องการจัดการคือ ท่านต้องมีวิถีคลายเครียดที่ดีและสม่ำเสมอทุกวัน วันละ 1-2 ครั้ง ครั้งละ 10 นาที โดยนั่งในท่าที่สบาย หายใจลึกๆ ให้หน้าท้องขยาย หายใจออกช้าๆ นับ 1-10 ไปด้วย ท่านจะใช้วิธีการนั่งสมาธิหรือสวดมนต์ก็ได้ ท่านควรแก้ไขปัญหาให้ดีขึ้น โดยค้นหาสาเหตุของปัญหาที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง หาวิธีแก้ไขปัญหาหลายๆวิธี พร้อมทั้งพิจารณาผลดีผลเสียของแต่ละวิธี เลือกวิธีการที่เหมาะสมกับสภาวะของตนเองมากที่สุด ทั้งนี้ต้องไม่สร้างปัญหาให้เพิ่มขึ้น หรือทำให้ผู้อื่นเดือนร้อน วางแผนแก้ไขปัญหาลำดับขั้นตอน และลงมือแก้ไขปัญห หากท่านไม่สามารถจัดการคลี่คลาย หรือแก้ไขปัญหาคด้วยตนเองได้ควรปรึกษากับผู้ให้การศึกษาปัญหาสุขภาพจิตตามหน่วยงานต่าง ๆ

ระดับคะแนน 30-60 ท่านมีความเครียดอยู่ในระดับสูงกว่าปกติมาก กำลังตกอยู่ในภาวะตึงเครียดหรือกำลังเผชิญกับวิกฤตการณ์ในชีวิตอย่างรุนแรง เช่น การเจ็บป่วยที่รุนแรง เรือร้าง ความพิการ การสูญเสีย ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจซึ่งมีผลต่อสุขภาพกาย และสุขภาพจิตอย่างชัดเจน ทำให้ชีวิตไม่มีความสุข ความคิดฟุ้งซ่าน ตัดสินใจผิดพลาด ขาดความยับยั้งชั่งใจ อาจเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย บางครั้งอาจมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง เช่น ะอะโวยวาย ขว้างปาข้าวของ ความเครียดในระดับนี้ถือว่ามีความรุนแรงมาก หากปล่อยไว้โดยไม่ดำเนินการแก้ไขอย่างเหมาะสมและถูกวิธี อาจนำไปสู่ความเจ็บป่วยทางจิตที่รุนแรง ซึ่งส่งผลเสียต่อตนเองและบุคคลใกล้ชิดต่อไปได้ในระดับนี้ท่านต้องไปปรึกษาหรือใช้บริการปรึกษาปัญหาสุขภาพจิตทางโทรศัพท์ ซึ่งจะช่วยให้ท่านมองเห็นปัญหาและแนวทางแก้ไขที่ชัดเจนและเหมาะสมต่อไป.

ดัชนีชี้วัดความสุข กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

ความสุข คำจำกัดความ ความสุขในที่นี้คือ สภาพชีวิตที่เป็นสุข อันเป็นผลจากการมีความสามารถในการจัดการปัญหาในการดำเนินชีวิต มีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี โดยครอบคลุมถึงความดีงามภายในจิตใจ ภายใต้อสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่มีข้อความตรงกับตัวท่านมากที่สุด คำถามต่อไปนี้จะถามถึงประสบการณ์ของท่านใน ระยะ 1 เดือนที่ผ่านมา โดยให้ท่านสำรวจตนเองและประเมินเหตุการณ์ อาการ ความคิดเห็น ความรู้สึกของท่านว่าอยู่ในระดับใดแล้วตอบลงในช่องคำตอบที่เป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อ	คำถาม	ไม่เลย	เล็กน้อย	มาก	มากที่สุด
1	ท่านรู้สึกว่าคุณค่าของชีวิตมีความสุข				
2	ท่านรู้สึกภูมิใจในตัวเอง				
3	ท่านต้องไปรับการรักษาพยาบาลเสมอๆ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตและทำงานได้				
4	ท่านพึงพอใจในรูปร่างหน้าตาของท่าน				
5	ท่านมีความสัมพันธ์กับที่คิดกับเพื่อนบ้าน				
6	ท่านรู้สึกประสบความสำเร็จและความก้าวหน้าในชีวิต				
7	ท่านใจที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นในชีวิต				
8	ถ้าสิ่งต่างๆ ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังท่านจะรู้สึกหงุดหงิด				
9	ท่านสามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันต่างๆ ด้วยตัวท่านเอง				
10	ท่านรู้สึกเป็นสุขในการช่วยเหลือผู้อื่นที่มีปัญหา				
11	ท่านมีความสุขกับการริเริ่มงานใหม่ๆ และมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จ				
12	ท่านรู้สึกว่าคุณค่าของชีวิตไร้ค่า ไม่มีประโยชน์				
13	ท่านมีเพื่อนหรือญาติพี่น้องคอยช่วยเหลือท่านในยามที่ท่านต้องการ				
14	ท่านมีความมั่นใจว่าชุมชนที่ท่านอยู่อาศัยมีความปลอดภัยต่อท่าน				
15	ท่านมีโอกาสได้พักผ่อนคลายเครียด				

หมายเหตุ การให้คะแนน และการแปลผลค่าปกติของดัชนีชี้วัด แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ข้อ 1, 2, 4 - 7, 9 - 11, 13 - 15 แต่ละข้อให้คะแนนดังต่อไปนี้: ไม่เลย = 0 คะแนน เล็กน้อย = 1 คะแนน มาก = 2 คะแนน มากที่สุด = 3 คะแนน

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ข้อ 3, 8 และ 12 แต่ละข้อให้คะแนนดังต่อไปนี้: ไม่เลย = 3 คะแนน เล็กน้อย = 2 คะแนน มาก = 1 คะแนน มากที่สุด = 0 คะแนน

เมื่อรวมคะแนนทุกข้อแล้วสามารถเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติที่กำหนดดังนี้

คะแนน	หมายถึง
33-45	มีความสุขมากกว่าคนทั่วไป (Good)
27-32	มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป (Fair)
26 คะแนน หรือน้อยกว่า	มีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป (Poor)

ในกรณีที่ท่านมีคะแนนอยู่ในกลุ่มที่มีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป ท่านอาจช่วยเหลือตนเองเบื้องต้น โดยขอรับบริการการปรึกษาจากสถานบริการสาธารณสุขใกล้บ้านของท่านได้

แบบสอบถาม

กรุณากรอกแบบสอบถามตามจริง เพื่อการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และผลิตบัณฑิต

1. เพศ รายได้ของครอบครัวต่อเดือนบาท (ตอบเป็นช่วง หรือค่าประมาณได้)
ท่านจบการศึกษาจากโรงเรียน.....
อำเภอ จังหวัด.....
2. ท่านรู้จัก คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ. เมื่อใด
ก. มากกว่า 3 ปี ข. มากกว่า 2 ปี ค. มากกว่า 1 ปี ง. มากกว่า 6 เดือน
จ. มากกว่า 3 เดือน ฉ. มากกว่า 1 เดือน
3. ท่านรู้จัก คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ.จากโดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
ก. โทรทัศน์ ข. วิทยุ ค. หนังสือพิมพ์ ง. อินเทอร์เน็ต จ. ครู อาจารย์
ฉ. รุ่นพี่ ช. เพื่อน ซ. ครอบครัว ญ. อื่น ๆ โปรดระบุ
4. เหตุผลที่ท่านเลือกเรียนที่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ.
ก. รู้จักชื่อเสียง ข. คุณภาพบัณฑิต ค. บุคลากรของคณะ ง. มีผู้สนับสนุนให้เลือก
จ. ค่าใช้จ่ายไม่สูง ฉ. เดินทางสะดวก ช. คาดว่าเรียนจบแน่นอน ซ. คะแนนสอบไม่สูง
ญ. อื่น ๆ โปรดระบุ
5. ท่านรู้สึกอย่างไรเมื่อทราบว่าสอบได้คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ.
ก. พิดหวัง ข. ไม่รู้สึกอะไร ค. พอใจ ง. ดีใจ
6. เมื่อท่านสอบได้คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ.ท่านมีความคาดหวังว่าอย่างไร
ก. สถาบันที่มีมาตรฐานเทียบเท่ามหาวิทยาลัยในส่วนกลาง ข. เมื่อจบการศึกษาแล้ว มีงานทำแน่นอน
ค. เมื่อจบการศึกษาแล้ว หางานลำบาก ง. ต้องการสอบใหม่
จ. อื่น ๆ โปรดระบุ
7. ท่านคิดว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ. มีศักยภาพในการแข่งขันกับสถาบันอื่น ๆ
ก. น้อยมาก ข. น้อย ค. ปานกลาง ง. มาก จ. มากที่สุด
8. หากจบการศึกษาจาก คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ. ท่านเชื่อว่าหางานทำได้หรือไม่
ก. น้อยมาก ข. น้อย ค. ปานกลาง ง. มาก จ. มากที่สุด
9. หากจะต้องเลือกคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ท่านจัดลำดับคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ. เป็นลำดับที่เท่าใด
ก. ลำดับที่ 1 ข. ลำดับที่ 2 ค. ลำดับที่ 3 ง. ลำดับที่ 4 จ. ลำดับ 5
10. หากผ่านการสอบสัมภาษณ์ท่านคิดว่าโอกาสที่ท่านจะเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ.
ก. 0 – 20 % ข. 21 - 40% ค. 41 - 60 % ง. 61 - 80% จ. 81 - 100%
11. ปัจจัยใดจะเป็นเหตุผลที่ท่านไม่เลือกศึกษาที่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ. (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)
ก. การเดินทาง ข. ชื่อเสียงของสถาบัน ค. มาตรฐานวิชาการ ง. สาขาวิชาที่เปิดสอน
จ. บุคลากร ฉ. เครื่องมือและอุปกรณ์ ช. สภาวะแวดล้อม ญ. ต้องการศึกษาในส่วนกลาง
ฎ. อื่น ๆ โปรดระบุ